

יוני חכאוני אחכים עם הקורונה

בביתך

ונשמרתם:

מגוון רחב של תכנים חינוכיים לניצול חווייתי של תקופת החופש בימי הקורונה. תיהנו משעות רבות של חוויה ערכית, סיפורים המועברים ע"י צוות מחנכים מהשורה הראשונה ובעיבודים מיוחדים, בהם נשזרו המסרים הנדרשים בתקופת הקורונה.

מה נשמע היום?

סדר היום:

סיקור מאורעות היום בעולם היהדות מדי בוקר.

חידה יומית:

מהחורז העולמי ר' אהרלה וינטרויב המשמח אלוקים ואנשים. עם רמזים, פתרונות ופרסים מדהימים!

ערב נעים:

מפי המחנך החורז המוכשר ר' מרדכי צבי איצקוביץ.

פתרונות לתשבצים:

כל מה שפתרתם או טרם סגרתם בחוברת - יפתר בקו.

מחכימים:

רעיונות לפעילות וניסויים ביתיים מרתקים.

סיפור הצהריים:

מפי המחנך והמרצה המוכשר ר' יצחק טויב.

מטרות:

משימות חינוכיות לשנת"פ בין האחים, החברים וההורים.

03-509-8000

הפרסים שלנו

קורונה, נכון שזה נשמע מפחיד?

מזה תקופה ארוכה, הקורונה היא חלק מחיינו. בהתחלה ממש נבהלנו, אחר כך למדנו הרבה דברים חדשים, ובעקבותיהם למדנו להזהר. למדנו להקפיד על היגיינה, לחבש מסכה, וגם לשמור על סבא וסבתא שלנו. אתם אומרים בידכם חוברת קסם. למה קסם? כי באמצעותה תגלו שיש אפשרות לקחת את הנגיף וליצור ממנו רגעים קסומים של חוויה, אתגרים של מחשבה, להנות מספורים מרתקים ואפילו לזכות בפרסים שונים. ילדים יקרים, יש לכם חלק חשוב במלחמה בנגיף. מעבר לשמירה על ההנחיות, אנחנו גם יכולים לסייע לשאר המשפחה ואפילו לאבא ואמא לשמור ולהשמר. זה קל וחשוב. להזכיר להם לרחץ את הידיים כשהם נכנסים הביתה, או חליפה לא לשכח את המסכה כשהם יוצאים החוצה, כך נקים מצות כבוד אב ואם וגם נשמרתם מאוד לנפשותיכם.

אנחנו מאחלים לכם בהצלחה ובהנאה.

מני חדר ואבי בלומנטל

מנהלי מטה ההסברה של משרד הבריאות למגזר החרדי.

פנים קורנות

הצחוק יפה לבריאות

מדויק כמו קרן לייזר

סיפור לגיל הרך

קרן שמש - טובה או רעה?

כתבת מידע לגיל הרך

שירת 'לכה דודי' מקרן זווית

סיפור על רקע היסטורי לנוער

קרן האיל והקילוף שבקיר

סיפור על מסירות נפש בעידן הקורונה

אבא, קח מכאן את הקורונה!

תפילה של ילד בעידן הקורונה

אימא וילד מול הכותל

זה מול זה עד התפילה האחידה שעולה ובוקעת

© כל הזכויות שמורות מחלקת ההסברה שע"י משרד הבריאות

הפקה: רם הפקות

עריכה: מ. שלום

איורים: דבורה בנדיקט

גרפיקה: שוקי קנר

הגהה וניקוד: יהודית אורנשטיין

כותבים ומשתתפים: לאה פוטש,

דבי בסול, אסתי פרנקל,

מיכל שעאר, אתי כץ, חני אקשטיין,

תרצה אפללו, פריידי לינדר

קבלתם את החוברת, רוצים פרסים שונים? התקשרו לשלוחה 8 השאירו את פרטיכם לפי ההוראות והמתינו לטלפון על זכותכם...

מזופיעים בצד
ריקה, אותה
ס ציור מוכר.

An illustration featuring a large, blue, spherical virus particle with numerous spikes on the left. On the right, a cartoon boy with dark hair, wearing a red cap and glasses, is shown reading a large pink book. The background is a light blue gradient.

הַסִּכְיָמָה: "לָמָּה לַחֲשֹׁב שְׁלִילִי? קֵרֶן יִכְזֹּה לַהֲיוֹת גַּם
קֵרֶן שֶׁל שִׁמְשׁ וְאוֹר. אֲזַי קֵרֶן יִלְוֶה אֶת יוֹדְעֵת? רֹפְאִים
מִבְּצָעִים אֶתָּה נִתְחַי עֵינַיִם! קֵרֶן הָאוֹר הַדִּיָּקָה הַזֹּאת
מַצְלִיחָה לַחֲדוֹר לְתוֹךְ הָעֵין וְלִנְקוֹת שָׁם אֶת הַלְכָּלֵךְ
שֶׁל הָעֵדֻשָׁה בַּפְּנִים. אֲבָא שְׁכִל עֵבֶר נִתְחַי כִּזְהָ,
לְהִסָּרֵת מִשְׁקוּפֵינוּ!"

הַקּוֹרְאָה מַצְמִיחָה לָנוּ קִרְיִים, נִכּוֹן.

כִּי קֶרֶן לַיָּזֶר יְכוּלָה לִסְפֹּר עַל הַשְּׁגָחָה פְּרָטִיּוֹת
מְדִיקָתָה. קֶרֶן שְׁמֶשׁ יְכוּלָה לְהַזְרִים לָנוּ וּסְמִין דִּי, אִם
רַב גִּידַע אִיוּ לְהַנּוֹת מִמֶּנָּה. הַמְלִיִּים "הָרֶם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ" יְכוּלוֹת לְהַזְכִּיר לָנוּ אֶסְפֵּר שֶׁל תַּפְּלוֹת מְרֻגְשׁוֹת.
קֶרֶן הָאֵיל הִיא בַּעֲצָם שׁוֹפֵר, וְקֶרֶן זְיוֹת הִיא הַפְּנֶה
שׁוֹדְרִים גְּדוֹלִים מִתְחַבְּאִים בָּהּ.

קְרִיאָה מְהִינָה וּמוֹעִילָה! וְהַעֲקֹר - הַבְּרִיאוֹת!

שְׁיִינֵי הַסִּיחָה אֶת הַכִּדּוּר בְּכָל הַפֶּחַ אֶל הַגָּדֵר
הַמְסֻכָּנָה, כְּאֵלֹּי נִמְצְאָת נָשָׁם אִיזוֹ קוֹרוֹנָה עֲנָקִית
שֶׁהִיא רוֹצָה לַהֲרֹג. "כֻּלָּם עֲנָפִים. הַקּוֹרוֹנָה הַצְּמִיחָה
לָנוּ קִרְנִים!" אָמְרָתִי אֶת מָה נְשֹׂאָמָהוּת אוֹמְרוֹת
לַפְעָמִים בְּעִבְרִית. שְׁיִינֵי בָּאָה לְבָדֵק אֶת רֹאשֵׁי
מְקוֹרֹב-רְחוֹק. מְטֹר וְנִצָּת. "הַשְּׁעָר שֶׁלָּךְ חֹלֵק מִדֵּי, אֵין
סִכּוֹ שְׁלִיחַת־בָּאוֹ לָךְ כְּאֵן קִרְנִים!" כְּמָה טוֹב שֶׁהַמַּסְכָּה
הַסִּתִּירָה אֶת הַצָּחוֹק הַשְּׁקֵט שֶׁלִּי, שֶׁשְׁיִינֵי לֹא תַעֲלֵב.
"אֵלֹי קִרְנִים שֶׁלֹּא רוֹאִים", נְסִיתִי לְהַסְבִּיר לָהּ.

”כְּשֶׁאוֹמְרִים אֶת זֶה, מִתְכַּנְּנִים לְהַסְבִּיר שְׁנֵימָאָס
מִהַקְדֻּרָנָה, וּמִכָּל הַבִּלְגָּנִים שֶׁהִיא עוֹשֶׂה.”

”קִרְן הִיא דָּבָר מַצִּיק, מַפְרִיעַ”, נִסְתִּי לְהִסְבִּיר
לָהּ עוֹד אֶת הַנִּמְשָׁל שֶׁל הַפְּטוּי הַזֶּה. אֲבָל שְׁיִינִי לֹא

[illegible]

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית!
לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

מושגי קורונה

נסו למצוא באריטמוגרף שלפניכם מושגים הקשורים לקורונה, על ידי החלפת המספרים לאותיות. כל מספר מסמל אות. אם תפתרו נכונה יצא לכם פסוק חשוב בטור המודגשו לעזרתכם גילינו מילה אחת.

			6	12	10	19	10	9
			ה	ג	ו	ר	ו	ק
	5		14	17	12			
	6		19	17	21			
					8	10	20	
					19	17	22	
	12	14	8	22	16			
					8	6	4	10
	16	8	10	7				20
					8	14	12	21
			19	18				
					7			
4	17	10	2	4				
					1	14	11	
			16	14	12	10	8	
			16	10	14	20	6	
8	14	14	1	14	16	5	14	18
			4	10	15	14	21	
			22	10	19	14	10	
			8	14	4	10	20	16
					6	9	14	1
					6	2	22	8
			6	5	17	8		

מה קיבלתם?

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"נושמתים" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית! לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

פנים קורנות - הצחוק יפה לבריאות

דבי בסול

כן הבנתי שכל סתם עמדתנו ליד החלון ומעבנו את האפים כל פעם שעברה 'משאית השמחה' ברחוב... אני חושב ששליש בגוף הרבה אנרגיות חיוביות - ד' עושה שהתוצאות של הבדיקות יצאו שוליות. המלים של הרבי קצו. כמו יו-יו בראש שלי. כל הדרך חזרה הן עליו וירדו, עליו וירדו וקצת בלבליאותי. איך יכול להיות שחייך לא אמתי יעשה לנו טוב??

בדיקת עברתי ליד אופנוע ההצלה של הרב ויזר השכן שלנו, והחלטתי לנסות.

התכופתי קצת והבטתי במראה הקטנה שבכידון. שלוש ארבע - חייכתי בכל הכח עד שפאבו לי השוררים. אולי מהמלבן הפסוקי ההוא הציצו אלי שתי טינים חומות ומסכה עקומה קצת. בכלל לא ראיתי שם ילד שמתאמץ לחייך.

את יודעת מה, גברת קורונה? גיליתי שאני לא יכול להדבק בצחוק המתגלגל של מונישי, כי הוא נשמע כל כך שונה עם הבד התכל הזה על הפה...

גם אי אפשר לדעת אם החייך של דני גדול ומתוק כמו טופי, או קטנטן וחמוץ כמו טפת לימון.

"פהפ פטיה", אמר הקול העמום של אבא, כשספרתי לו על כך.

"מה??" שפשפתי את האזניים.

"ב ה ח ל ט ב ע ה", הוא חזר שוב, לאט ובקול, כדי שהמסכה לא תפריע לי להבין.

הבטתי לאבא שאנשה למצא פתרון. זה לא יכול להמשיך ככה.

עכשיו אני חושב, מה אפשר לעשות כדי לפתור את זה... מה את אומרת?

אולי תשגי לנו מסכות משוכללות פאולה, שפשוטוהצים על צד שמאל הן מתחילות לצחוק וכשעוברים לצד ימין הן מצירות סמיילי על הבד? את יודעת, ככה לא נתעייף מהן...

בינתיים, עד שתקבלי את המקתב שלי ותקראי אותו, אני אמשיך לחייך וללחמך.

אולי עד שתחזירי לי תשובה כבר כלם יהיו בריאים ולא נצטרך בכלל מסכות...

ותשתדלי כבר ללכת מכאן... מחפה מאד לתשובתך -

דודי

לכבוד גברת קורונה.

מה שכלימד? איך את מרגישה?

אני קצת מצוץ וקצת חלש. בגללך פמזן. הרי הגעת לבקר אותי לפני שבוע, זוכרת?

שמעתי שאת מטיילת לך בכל העולם, מבקרת בהרבה בתיים, ואפילו פארקים ואמרים נסגרים לכבודך...

זה לא כל כך מנמס מצדך, את יודעת? את עוברת בכל מקום, יוצאת-באה-חוזרת מתי שמתחשק לך! ואנחנו בבית, בבדיד!

תחשבי על זה, טוב? נראה לי שאם תראי מה את גורמת לאנשים בפארקים שלך, תביני שאני לא מתנהגת כל כך יפה בבית של אחרים והם לא שומחים איתי...

אויש, אמא תמיד אומרת שלא יפה לומר ככה לאורחים. אבל את לא אורחת רגילה! את כבר המון חודשים נמצאת אצלנו. ואני כבר מחפה שתלכי. נזה נקרא שאני עושה לך הלבנת פנים כשאני כותב את זה? צריך לברר. אני אפילו לא יודע איך הפנים שלך נראות. כלם מצידים אותך כמו כדור גומי אדם עם קוצים מסביב, אבל אני לא בטוח שפכה את באמת. תשלחי לי תמונה בדאר אם את רוצה. הכתבת שלנו היא: הרב שף ארבעים וחמש דירה אחת עשרה תודה!

רציתי לשתף אותך בבטיה קטנה שמטרידה אותי:

לפני כשבועיים, כשעוד הייתי בכיתה ג', אמר לנו הרבי בחיידר שמה שהכי חשוב בתקופה הזאת זה להמשיך להיות שמחים.

הוא הסביר לנו ששואנחנו מחיכים, אפילו 'בכאלי' אנחנו עוזרים לגוף שלנו לשחרר אנדורפינים, ההורמון ההוא שמיצר את מצב הרוח וגם מוריד מתח ולחצים.

השמחה, כך הוא אמר, היא כמו חסון שמסוגל לנו להיות בריאים.

הוא ספר גם על מחקר שעשו במדינה רחוקה. המחקר גילה שהאנשים החיכנים זכו לחיים ארוכים יותר מאנשים מצבירים ומממרים.

לא הכרתי את המלים הארוכות שזלו, אבל

תשבץ צביעה

עליכם לצבוע את הריבועים על פי הצבע המתאים לספרה.
בסופו של דבר תצא לכם תמונה!

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1
1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1
1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1
1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1
1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1
1	1	1	1	3	4	4	4	4	4	4	4	4	3	1	1	1
1	1	1	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	1	1	1
1	1	1	3	4	4	2	2	4	4	2	2	4	4	3	1	1
1	1	3	4	4	4	2	6	4	4	2	6	4	4	4	3	1
1	3	3	4	4	4	2	6	4	4	2	6	4	4	4	3	1
1	3	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	3	1
1	3	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	3	1
1	1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	1	1
1	1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	1	1
1	1	3	3	5	5	5	5	5	5	5	5	5	3	3	1	1
1	1	1	3	3	5	5	5	5	5	5	5	3	3	1	1	1
1	1	1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	1	1	1	1
1	1	1	1	1	3	3	3	3	3	3	3	3	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

6 5 4 3 2 1

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית!
לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

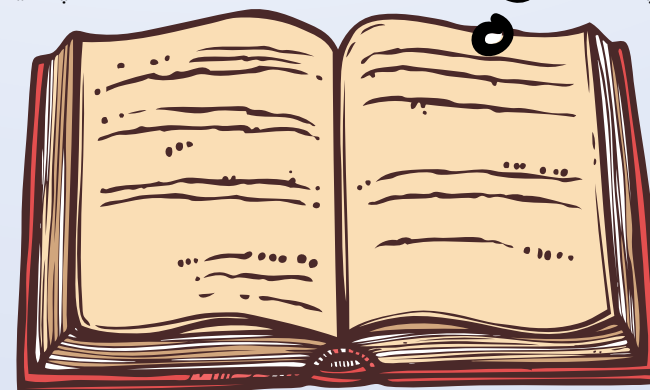

אבא, קח מכאן את הקורונה!

תרצה אפילו

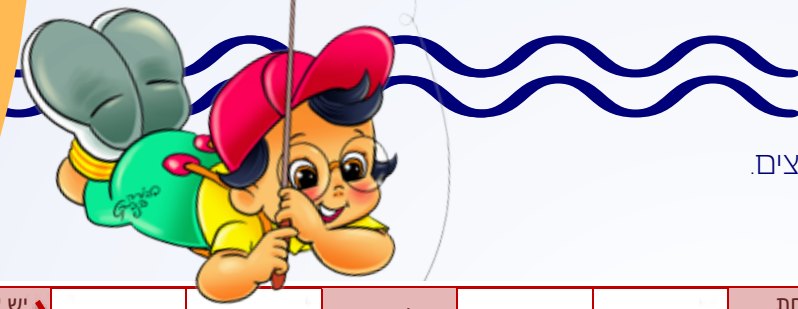
של החבר בטלפון.
גם כשחזרנו ללמודים, המסכות לא נתנו לנו לדבר לא יפה. הידים של איתמר הססו להכות כי אסור לגעת זה בזה כדי לא להדבק... פשוט התחלנו לחשוב קצת יותר.
אבא, תשעה באב כבר עבר, בית המקדש עוד לא נבנה. אולי בגלל שונאת חנם?
אני שואל אותך, האם שלחת לנו את מגפת הקורונה כדי ללמד אותנו על אהבת חנם?
אם כן אבא, קח בחזרה את הקורונה, ואני מבטיח בלי נדר שאשתדל לשמח פשוט אחד התלמידים יקבל ציין גבוה יותר משלי!
שלא אעשה פרצופים כשילד לא כל כך מקשר יצטרף למשחק.
אכיד יותר כל אחד ולא אתן לכעס להשתלט עלי.
השם, אתה יודע שזה לא כל. אני, יואל הקטן בן התשע, זקוק לעזרתך.
עמק בתוכי אני יודע היטב שאיתמר אינו ילד מאשר. גם אמא שלי חושבת כך.
וכשגיליתי אותו בוקר במקום נסתר בבית הספר, כי סבא שלנו מחוץ לארץ נפטר בגלל הקורונה - הבנתי, שמתחת לכעסים שלו מסתתר ילד רגיש כמוני וחכם.
הוא רק צריך ללמד איך לנתב את הרגשות. השם יתברך.

עזר לאיתמר לחשוב לפני כל פעולה ומילה. עזר לי לחשוב לפני כל פעולה ומילה.
עזר לעם ישראל לחשוב קצת יותר בלי מסכות בלי קורונה. ויתחזיר לנו כבר, בבקשה אבא, את בית המקדש.

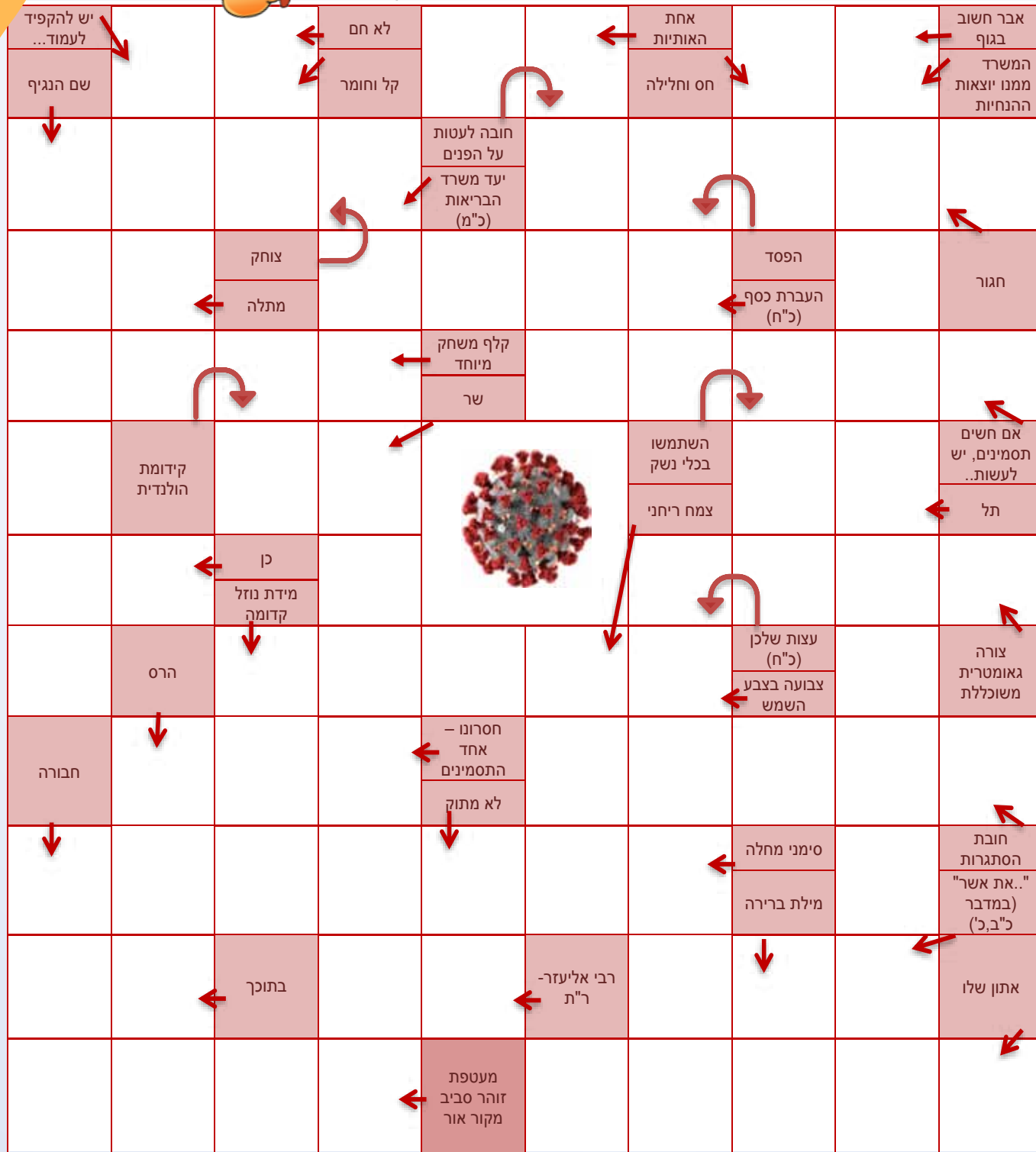
אבא, אני רוצה לספר לך על בן פתתי איתמר. כמעט תמיד הוא כועס על כלם!
אני לא צריך להסביר לך, אבא שבשמים. הרי אתה יודע הכל.
אבל הרב הסביר פעם שצריך לדייק את בקשותינו, וגם... כשאני מספר לך אני מרגיש משחרר יותר.
אמא שלי אומרת עלי שאני ילד רגיש (היא מתכוונת להחמיא לי!) וחכם.
לכן קשה לי עם התנהגותו של איתמר. לא בגלל שאני חכם. בגלל שאני רגיש.
אמא גם אומרת, שפזכות החכמה אצליה לנתב את הרגישות בעזרת השם.
אני יודע שהיא צודקת ושיזם אחד אבין למה התכוונה. אני שואל אותך, אבא טוב שלי: ילד רגיש הוא ילד שטובירו בית הספר הוא מקום מאים?
אני דוקא ילד מעורר ואהוב.
אבל קשה להלחם על הציין הכי גבוה, לרוץ אחרי כדור בהפסקה ולכעס כשאני מפסיד.
כואב לי כאשר אני רואה ילדים צוחקים על ילדים אחרים ומרביצים.
הלואי שהמורים יוכלו לתת צינים לפי מאמצים ולא לפי תוצאות, הלואי שהיינו שרים יחד בהפסקות, הלואי שהיינו מצליחים לכבד אחד את חברו, הלואי שהיידים היו מחבקות במקום להכות.
נכון אני משוחרר?

אמא שלי אומרת שזה הולך יחד עם הרגישות. גם דוד המלך היה משוחרר.
פתאום הקורונה הגיעה... פחד, בלבול. פתאום העקר הוא להמשיך ללמד. פחות חשובים הצינים. מתרגשים רק מלשמע את קולו

תשחץ

כתבו את התשובות להגדרות בכיוון החיצים.

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית! לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

שירת 'לכה דודי' מקרן זווית

אתי כץ

גרזיה. שנת תרפ"א.

יותר מדי כאשר נתנה את חדרה המרווח לטובת כיתת החיידר. אבל צפוף כאן! והיא רגילה לשקט משל עצמה! "היה אביו ורבו נושאים משאיו---" התרומם קולם של הילדים מהחדר. "מניח את של רבו---" היא נעצרת. שומטת את ערמת הכביסה על הכיסא הסמוך. נושמת עמוקות. קול הלימוד עולה בנעימה.

קובש את כל כולה.

♦♦♦

עבר שבוע. שבוע עמוס התמודדויות. שבוע מלא באילתורים. הקיטון הפך למקום השהות המרכזי. וביום השישי, כאשר פורשת השבת את כנפיה על העיירה כולאשי, צועדים יהודים עטורי זקן ברחובות, אצילות בפסיעותיהם. תפילת השבת בבית משפחת אלאשווילי היא כעובדה גמורה. בחדר הגדול מתקבצים כולם, משתמשים בכיסאות שסודרו בעמל מניחים סידוריהם על מפות השולחן, על התחרה שהוצמדה להם לאחר מחשבה.

ובקיטון, בקרן זווית, מצטופפים בניה הקטנים של משפחת אלאשווילי. חם להם שם. האוויר קצת דחוס. אבל מעיניהם פורצת שמחה אמיתית וזוהרת. "לכה דודי---" מנגן החזן בנעימה, ודבורה מדמינת אותו מתנועע חרישית על יד ה"עמוד". "קרבה אל נפשי גאלה" - מחזיר הציבור בהמיה משתפכת. ושוב חונקת דבורה דמעה. וליבה מלא על גדותיהם----- כי חם שם. חם להם בלב.

אבא הביט בה, עיניו ממוקדות. "אם עד כה היו בתי הכנסת לב הקהילה - כעת הפכו הם לנשמת אפה". דבורה מהנהנת בראשה. מביטה על אבא הגבוה, על המבט החם והנחוש - ויודעת שעוצמה רבה טמונה במילותיו. "אני ממש גאה בך, דבורה. מיד אדבר עם אליהו ונתחיל לסדר את החדר".

דבורה מעבירה יד על שערה הכהה, משהה מבטה רגע קט על שולחן העץ המסוקס, ואז מתחילה לפעול: גוררת חפצים מפה לשם, מנערת מצעים, חובטת פעם ופעמיים את השטיח, ובדיוק כאשר מנסה לגרור את מיטת הברזל מופיע אליהו הדוד, כל כולו רוח תזזית.

"מעולה", הם אומרים לאחר כשעה. מביטים בסיפוק על החדר. כיסאות רבים מעטרים כעת את חדר השינה של דבורה.

כיסאות שעליהם ישבו חבריו של רפאל אחיה וילמדו תורה---

♦♦♦

שוב נתקע יוסף הקטן בגיגית הכביסה ושפך את תכולתה.

שוב הביטה אימא במבט עייף על ילדיה הניצים, ובעיניה גערה. שוב רבתה הצפיפות בקיטון הצר. ודבורה חנקה דמעה קטנה.

היא באמת לא רוצה להתלונן! היא יודעת כמה חשוב החדר שלה בזמנים אלו, בגרזיה. לאחר שהשתלטו על גרזיה, פנו הבולשביקים לבדוק מה מתרחש תחת אפם בבתי כנסיות, וכאשר גילו כי לומדים שם תורה בגלוי - זעמו כהוגן! הם סגרו את החדרים והישיבות והפכו אותם לגני ילדים ומועדונים. ודבורה, כבת למשפחת אלאשווילי, לא השתתה

קרן האיל והקילוף שבקיר

חני אקשטיין

י"ב בתמוז תש"פ
לירחמיאל בן דודי היקר!
מה שלומך?

מה שלום הקורונה בארץ ישראל? מקווה שגרוע. כלומר: שהיא נותנת לכם לנשום לרווחה. לי כרגע נגמרה הנשימה. לא לא, חלילה לא תסמין זה השופר. אני מתאמן לתקוע בו בלי הצלחה. בינתיים הוא רק משמיע קול צרוד כאילו היה סבא רבא של השופר....
הופ, בכלל לא סיפרתי לך! מאיפה פתאום קיבלנו שופר בחודש תמוז? סיפור! תקרא בריכוז, ירחמיאל. הסיפור מעניין.

לפני ארבעה חודשים מתקשר לאבא שלי יהודי מאוקראינה. ליהודי, קוראים לו בנימין, נולד תינוק במזל טוב, והא ביקש שאבא יבוא להיות המוהל. אתה יודע, באוקראינה קשה למצוא מוהלים יר"ש, לכן מוהלים מישראל או מאנגליה נכמו אבא שלי למשל טסים לשם הרבה כדי: "לערוך ברית בין יהודי קטן לאבא גדול" כמו שאבא שלי קורא לזה.

גם הפעם אבא הסכים בשמחה אלא שהקורונה, הוד מעלתה, נעלה את שדות התעופה. בנימין הסביר שיש לו ידיד "שיושב" טוב בצמרת השלטון זאת הביטוי הזה לא הבנתי- מה פתאום להשוות את השלטון שם לצמרת ברוש מלבלב? לי הוא נראה יותר כמו כורת עצים קשוח שמחליט איזה צמח להשקות ואת מי פשוט לכרות. בקיצור, החבר הפרוטקציונר השיג מטוס פרטיני. ואישורים נדרשים שאבא שלי יוכל להיכנס למרות הכול. אבא טען שהוא צריך לחשוב על ההרפתקה הזו. הוא באמת חשב. ומה נראה לך? נכון. אבא הצדיק הסכים לטוס בצורה שכזו לאוקראינה שמי יודע אם יצליח גם לצאת. ומתי. כי: "יש שם תינוק שמחכה להיקרא יהודי ואני לא אבוא?!"

המזוודה הייתה מוכנה. אפילו המכתבים שלנו על מצווה גדולה וציורים של ראש בודד מציץ מהחלון המתינו בה.

--- לא. בסוף לא. הכול התבטל. אחד מכורתי העצים, סליחה, השרים שבשלטון, התנגד נחרצות לרעיון. מבין? הוא ימשיך לשבת רגל על רגל ולעשן סיגריות ותינוק אחד באוקראינה יחכה ויחכה לברית המילה שלו! פפף....

אבא רק ניגב את המצח ניגוב עייף. מאוכזב. והתחיל לפרק את המזוודה. אחר כך עברו חודשים, היגל הראשון נרגע ושדה התעופה התמלא בתיירים צבעוניים. שוב נארזה מזוודת הנסיעות האפורה. וכמנהגי הקבוע לחשתי תזכורת למנחם- מרים- רייזי שייכנו מכתבים חדשים. "בכלל לא שווה", שכחה רייזי ללחוש, "לא מטוס פרטי ולא מצווה גדולה" אבא הרים את עיניו מהגמרא. נו, מילא, ציורים לטיסה הם כבר מזמן לא הפתעה. "לא מטוס פרטי, רייזי." הוא אמר רייזי אבל הביט על כולנו. "כן מצווה גדולה!" חייכנו. זהו הסיפור.

ואיך קשור השופר? בשבוע שעבר אבא קיבל מהמשפחה של אהרון, ככה קוראים לתינוק, משלוח ובו שופר. ופתק שבו הסבירו שהם רצו לרמוז על עקידת יצחק: אברהם הכין את נפשו למסור את בנו היחיד לה'. וגם שם ה' אמר לו לא. הוא רצה רק את הלב. אחר כך אברהם עקד את האיל. באותה התלהבות.

היה בברכה קטע שאבא גזר ותלה על המקרה:

"מה יהיה המעשה? העיתוי? המקום? תלוי."

העיקר לעשות רצונו.

להישאר תלוי."

אני מקווה שלא נשמעתי מרצה מדופלם... הו, שוב הגיע תורי להתאמן בשופר.

שלך,
סנדי

כ"ד בתמוז תש"פ
סנדי!

אני יושב לי וקורא סיפורים על אנשים יקרים, שמוכנים למסור נפש לה' ולתורתו, והעיניים נתקעות שוב בקילוף הימני שבקיר. כבר שבוע שהוא מסתכל עליי באותו מבט זדוני. כמו אומר: שנינו בדיוק באותו המצב: כלואים בחדר. לא יכולים לעשות דבר. אז שימשיכו כולם להפוך עולמות, ואני והקילוף המרגיז נישאר פה בבידוד להסתכל על עננים מהחלון.

אני לא יכול לעזור בבית לשבת, לא לקנות במכולת ליוסל השכן, לא להתפלל במניין וכולם רק עוזרים לי כל הזמן: מכינים אוכל, מים, תעסוקה. דואגים לי. אבל גם אני דואג. שבועיים יעברו לי ככה בין האצבעות? בלי שעשיתי כלום??? אסתי אחותי אומרת שאני נשמע שוקולד מריר. שאלתי מאיפה בדיוק היא הביאה את השוקולד. אל תחשוב שאני סתם כזה עכשיו. מחר רָכָה פרנקל עורך את חידון המשניות שהבטיח לנו בוועידה הראשונה. חידון שלמדתי לקראתו דרך האוזניות בבוקר, עם אבא שלי בצהריים, וחזרתי על המשניות בשבת!

יהיו גינה, ושירה, מצטיינים וכיבוד. אני לא אהיה שם. למה? סתם. כי נסעתי עם חולה מאומת בהסעה! בכלל לא נראה לי שנדבקתי וחוצמזה אני יכול לשמור שני מטר, לחבוש מסיכה וגם כפפות אם תרצו. אבל - לא. בידוד. אוף! אני נרדם--- חלומות נעימים.

כ"ה בתמוז

בעוד חמש דקות אימא שלי מגיעה לקחת את המכתב שאשחיל מתחת לדלת. היא תעבור היום ליד הדואר. אני רק מוכרח להוסיף שרבה פרנקל התקשר והבטיח שמנסה לסדר לי השתתפות מרחוק.

אז שוב מסדרים לי. מבודד אחד. אבל אולי יהיה כאן סוף בטעם שוקולד.

מתגעגע,
ירחמיאל

ב' באב תש"פ
לירחמיאל היקר!
וואו! בידוד!!!

מסתבר שגם מהחדר הקטן אפשר להפוך עולמות. אפילו בלי לשים לב גם אתה הצטרפת למוסרי הנפש.

כי: "מה יהיה המעשה? העיתוי? המקום? תלוי."

העיקר לעשות רצונו
להיות תלוי."

ד"ש ממני לקילוף שבקיר...

סנדי

תפזורת ענק

חפשו בתפזורת את המילים הרשומות למטה!
בהצלחה!

ה	א	מ	ב	נ	ג	מ	י	י	ד	י	ת	פ	י	ט	ש
ר	נ	ו	ח	ק	ו	צ	ר	נ	ש	י	מ	ה	ז	י	נ
ג	ט	ח	ד	ה	ו	ב	י	ת	ח	ו	ל	י	מ	ע	י
ש	ת	ה	י	ל	י	מ	ס	כ	ה	ד	ב	ק	ה	כ	מ
ל	ו	ת	ח	ו	מ	ר	ח	י	ט	ו	י	ר	ו	ס	ט
ה	ס	י	נ	י	ת	כ	ל	מ	ע	נ	ה	ס	ע	ר	
ר	ג	נ	ג	ח	פ	מ	פ	ח	ש	ח	מ	ש	ל	ק	ב
ז	ו	ו	י	מ	י	מ	ש	פ	י	ח	מ	ל	ג	ח	ד
ח	ל	ל	פ	ש	ל	ט	ט	ר	ו	נ	נ	י	ו	ו	י
ש	י	מ	ט	ב	ה	ט	ו	ל	ד	ת	כ	ל	ד	א	ק
ה	ט	ו	ר	ט	ו	י	ה	י	ש	ה	ה	י	כ	י	ה
י	נ	ה	ב	ח	ד	ר	פ	צ	י	ל	ב	פ	ו	ע	כ
ר	נ	ו	ח	י	ק	ו	ט	ט	ע	ד	ח	ר	ג	ס	כ
א	פ	ש	ר	מ	ר	ת	ס	מ	י	נ	י	מ	א	י	ה
ט	מ	י	ל	ו	ח	ת	פ	ו	ק	ג	ש	י	ע	ו	ל
ו	ט	ע	ח	ג	ק	ו	ח	ר	מ	ה	ד	י	מ	ל	ת

רשימת המילים:

תפילה, תהילים, מסכה, כפפות, חיטוי ידיים, שטיפת ידיים, חומר חיטוי, סבון, מים, חום, שיעול, קוצר נשימה, ריח, טעם, בידוד, נגיף, קורונה, סגר, הנחיות משרד הבריאות, חזרה לשגרה, למידה מרחוק, קופת חולים, חיובי, שלילי, תסמינים, בדיקה, מרחק, חולה, שני מטר, גל שני, מלונית, בית חולים, תו סגול, הדבקה, וירוס.

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית!
לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

גדוד בבידוד

בבניין בן 6 קומות, נכנסו לבידוד שישה ילדים בגילים 4-9, אחד בכל קומה.
כל אחד מתבודד בחדר אחר, לומד בת"ת שונה ומתעסק רוב הזמן בדברים שונים.
נסו לענות על שלוש השאלות על פי הרמזים שלפניכם. בהצלחה!

איפה לומד יוסי?

מי אוהב לקרוא?

בן כמה שלום?

- מיכאל ואפרים קרובים בגיליהם אך גרים בהפרש הרב ביותר בין הקומות.
- שימי לומד ב"אור הגאולה" והוא הגדול מכולם.
- יוסי ואפרים הם הקטנים ביותר.
- חנוך בין הגדולים והוא מנצל את הזמן לפתור תשבצים.
- מיכאל וחנוך גרים קומה מתחת קומה ואחד מהם לומד ב"שיר ושבח".
- יוסי מתעסק רוב הזמן במשחק.
- אפרים לא לומד ב"תורת אליהו" וגם לא ב"נווה ישראל".
- הילד בן התשע משוחח רוב הזמן בטלפון.
- הילד בן הארבע גר בקומה שלישית.
- יוסי גר בקומה שבין חנוך לשימי.
- הילדים שלומדים ב"תורה ודעת" וב"אור הגאולה" קרובים בגיליהם.
- הילד שגר בקומה הרביעית לומד ב"תורת אליהו".
- הילד שלומד ב"שיר ושבח" אוהב ללמוד רוב הזמן.
- הילד שאוהב לפתור תשבצים גר בקומה שנייה.
- הילד בן השבע גר בקומה חמישית.
- הילד שאוהב לנגן לומד ב"תורת אליהו".
- יוסי לא לומד ב"אור עובדיה".

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית!
לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

אמא וילד מול הכתל

פריידי לינדר

השם, כמה טוב לי. הגעתי לכאן להתפלל, אפשר כאן כמעט להתבלבל. זה מרתק הקפסולות ואינספור מסכות, ואמהות שֶׁכָּר לַהֲתַפְלֵל מְצִיחוֹת.

ה' בשמים, אני מבקש ממך, תעזרו לפעמים אני רוצה... לפני שהקורונה תעבר, שנדבק. שנצא כבר חיוביים, נפגש עם כלם שבמלוניית נהנים.

היה נחמד עם האלכוג'ל שנשפך על הרצפה, כלנו שחקנו, עשינו 'החלקה' היה שמח, מלא צחוקים ובלגן, לא רוצה שתקח את הקורונה מכאן.

רציתי לבקש שלפעמים נשכח, ומסכה פתאום מישוהו לא יקח, או שתאבד ואולי תקרע, יהיה כאן שמח. לא נורא...

אני בבית אחת מבין שקורונה זה לא משחק, צריך להזהר, על דברים אחרים אולי נצחק. הקורונה מסכנת, דורשת זהירות, לא זלזולו כן, אצית לכללים למרות הבלבול.

אבא. אני עומדת, מתפללת, כמעט מתבלבלת, לזהות את הכתל לא מצליחה, גם הוא כנראה חבש מסכה.

אבא, מעמק לבי מתחננתו לנו עזר, שבבריות את התקופה נעבר. שלא נדבק, שלא נצא חיוביים, שלא נאלץ להשאר בביתנו ספונים.

אוי, אתמול האלכוג'ל נשפך על הרצפה, רחלי החליקה, קבלה מכה. קשה לי עם המהומה והבלגן, אבא, קח כבר את הקורונה מכאן.

רציתי לבקש גם שלא נשכח - מסכה שפל אחד תמיד יקח. שלא תאבד, שלא תקרע. שלא יקרה חלילה משהו רע.

עזר אבא, שילדי יבין כבר, שקורונה זה לא משחק, שידלילו שעל ההוראות החשובות לא יצחקו הקורונה מסכנת. דורשת זהירות, לא זלזולו שיוצית לכללים למרות הבלבול.

יצאנו מהקפסולה, מהכתל נפרדנו, הלואי שה' יקבל התפללות, ימנע מגפה מעם ישראל, ובינתיים נלמד כמה שיותר, ישלח לנו גואל מהר מהר, להשמר ולהזהר.

קִרְן שֶׁמֶשׁ - טוֹבָה אוֹ רָעָה?

מיכל שאַעֲר

שָׁלוֹם יְלָדִים! נָעִים מְאֹד לְהִכִּיר, אֲנִי שֶׁמֶשׁ. אַתֶּם שׂוֹאֲלִים אִיזוֹ שֶׁמֶשׁ? נוֹ, הַשֶּׁמֶשׁ בְּשָׁמַיִם, הַגָּדוֹלָה הַזֹּאת. כְּמוֹנִי יֵשׁ רַק אֶחָת.

שֶׁמֶשׁ, תַּצִּיגִי גַם אוֹתִי!!!

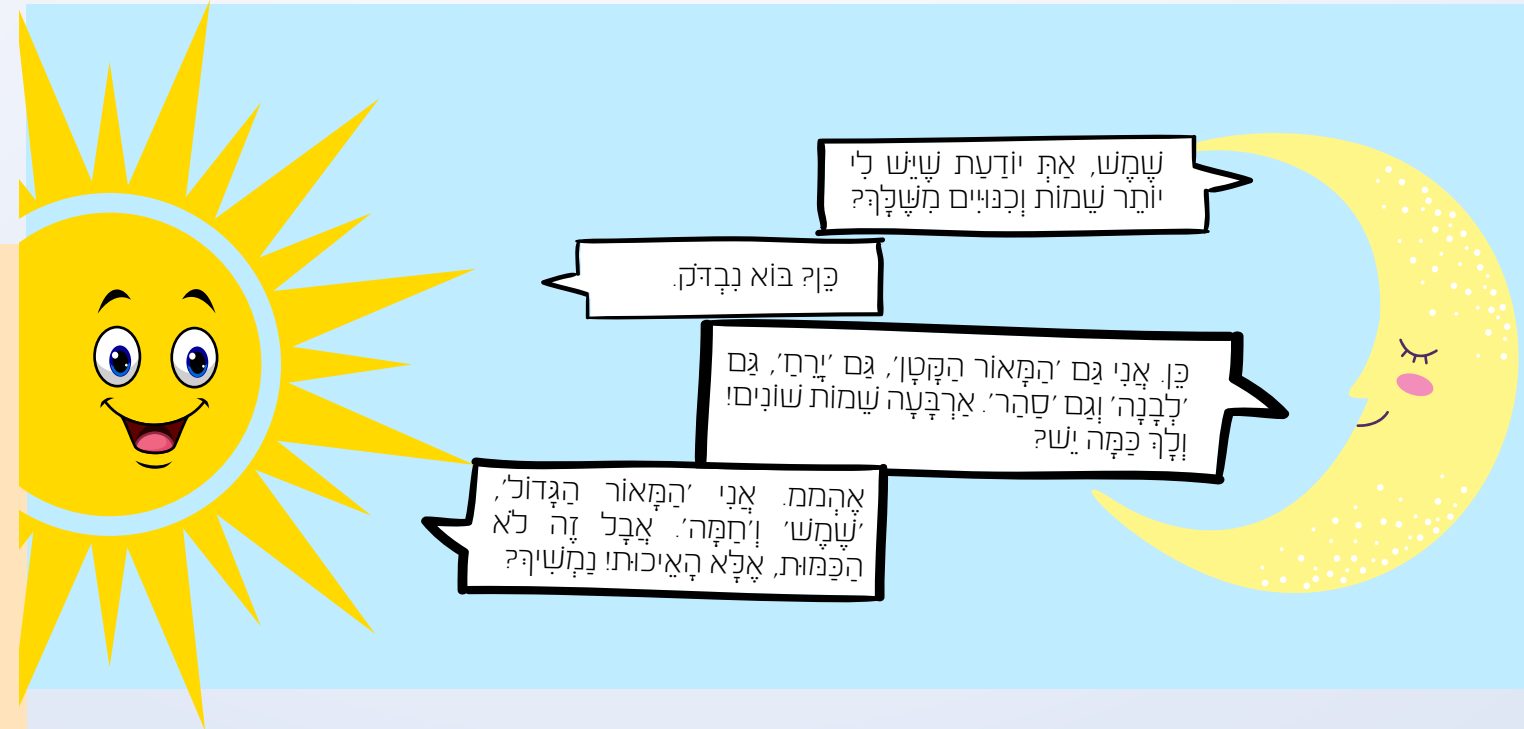
אָה נָכוֹן, תִּכְיָרוּ גַם אֶת יָרֵחַ. זֶה שְׁזָרַח בְּלִילָה. מִכִּירִים?

בְּטוֹחַ שֶׁהֵם מִכִּירִים. אֲנִי מוֹפִיעַ בְּלִילָה, וְיֵשׁ לִי כָּל מִינֵי צָרוֹת.

נָכוֹן. אֲבָל אֲנִי הַגָּדוֹלָה וְהַמְּאִירָה!

הַמְּאֹר הַגָּדוֹל נִקְרָא 'שֶׁמֶשׁ' וְהַמְּאֹר הַקָּטָן נִקְרָא 'יָרֵחַ'. מִקּוֹר הָאֹר שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ הוּא מַעֲצָמָה, וְזֹאת בְּנִגּוּד לַיָּרֵחַ שֶׁמִּקְבֵּל אֶת הָאֹר שֶׁלּוֹ מֵהַשֶּׁמֶשׁ. הַשֶּׁמֶשׁ אֲמָנָם רְחוּקָה מִכְדּוֹר הָאָרֶץ שֶׁלָּנוּ, אֲבָל בְּשֶׁל הָאֹר הַחֹזֵק שֶׁלָּהּ הִיא מַסְגֵּלֶת לְהֵאִיר עַד אֵלֵינוּ.

יְלָדִים, יֵשׁ לִי שְׁאֵלָה: הָאֵם הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעִילָה לָנוּ אוֹ מַזִּיקָה לָנוּ? מַה יוֹתֵר? אִיךָ יוֹדְעִים? וּבְכָלֵל, בְּשִׁבִּיל מַה צָרִיךְ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ? נִתְחִיל מֵהֶתְחִלָּה: הַשֶּׁם בִּרְא אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת בַּיּוֹם הָרִבִּיעִי.

שֶׁמֶשׁ, אַתָּה יוֹדַעַת שְׁיֵשׁ לִי יוֹתֵר שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים מְשֻׁלָּקִים?

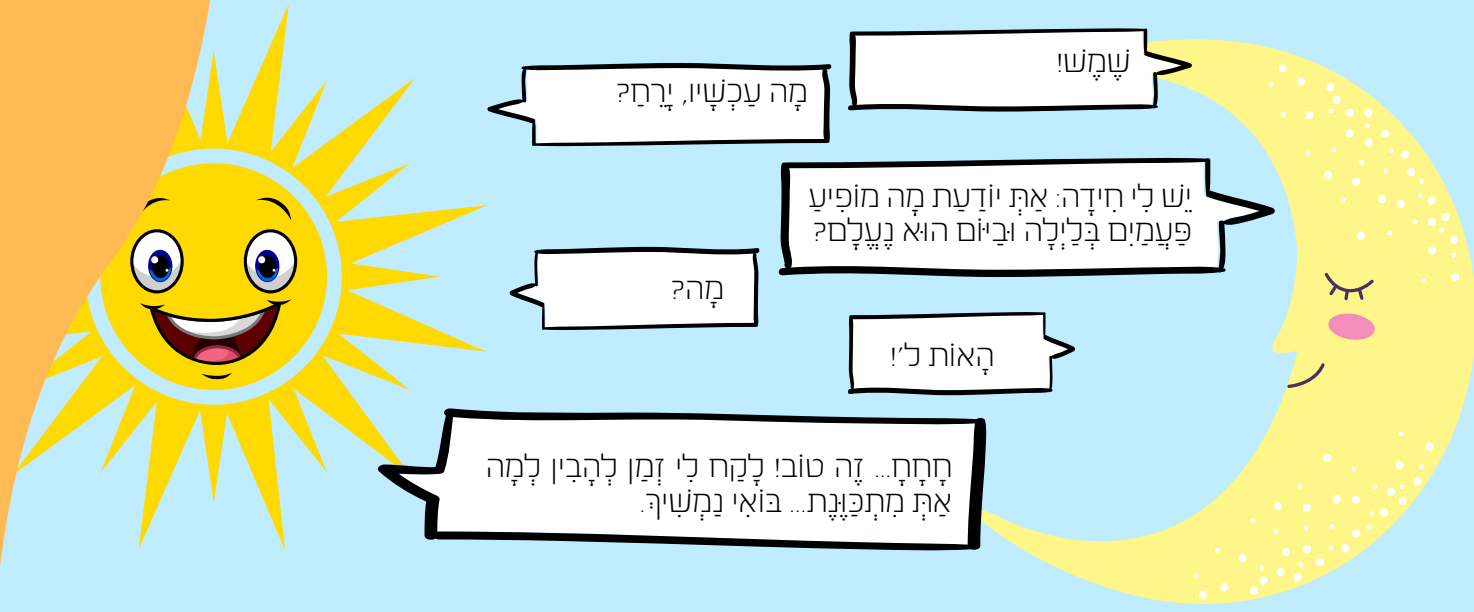
כֵּן? בּוֹא נִבְדֹּק.

כֵּן. אֲנִי גַם 'הַמְּאֹר הַקָּטָן', גַם 'יָרֵחַ', גַם 'לְבָנָה' וְגַם 'סִהַר'. אֲרַבְּעָה שְׁמוֹת שׂוֹנִים! וְלָךְ כַּמָּה יֵשׁ?

אֶהֱמַם. אֲנִי 'הַמְּאֹר הַגָּדוֹל', 'שֶׁמֶשׁ' וְ'חַמָּה'. אֲבָל זֶה לֹא הַכְמוֹת, אֲכַל הָאֵיכוֹת! נִמְשִׁיךְ?

רְחוּק מֵהַשֶּׁמֶשׁ. הוּא חֲשׂוֹךְ וְנִקְרָא 'לִילָה'. מִצּוֹת רַבּוֹת תְּלִיּוֹת בְּזִמְנֵי הַיּוֹם וְהַלֵּילָה. לְמִשְׁלִ: תַּפְּלָה, קְרִיאַת שְׁמַע, הַדְּלָקַת נְרוֹת שַׁבָּת וְעוֹד.

הַשֶּׁמֶשׁ קְבוּעָה בַּמְּקוֹמָה, וְאֵלּוֹ כְּדוֹר הָאָרֶץ וְהַיָּרֵחַ מְסֻתָּבִים סְבִיבָהּ. כֵּן, כְּאִשְׁרֵי צַד אֶחָד שֶׁל כְּדוֹר הָאָרֶץ מְפָנָה אֵלֶיהָ, הָעוֹלָם מוֹאֵר וְנִקְרָא 'יוֹם', וְאֵלּוֹ צִדוֹ הַשֵּׁנִי שֶׁל כְּדוֹר הָאָרֶץ

שֶׁמֶשׁ!

מַה עֹכֵשׁוֹ, יָרֵחַ?

יֵשׁ לִי חִידָה: אַתָּה יוֹדַעַת מַה מוֹפִיעַ פְּעַמִּים בְּלִילָה וּבַיּוֹם הוּא נִעְלָם?

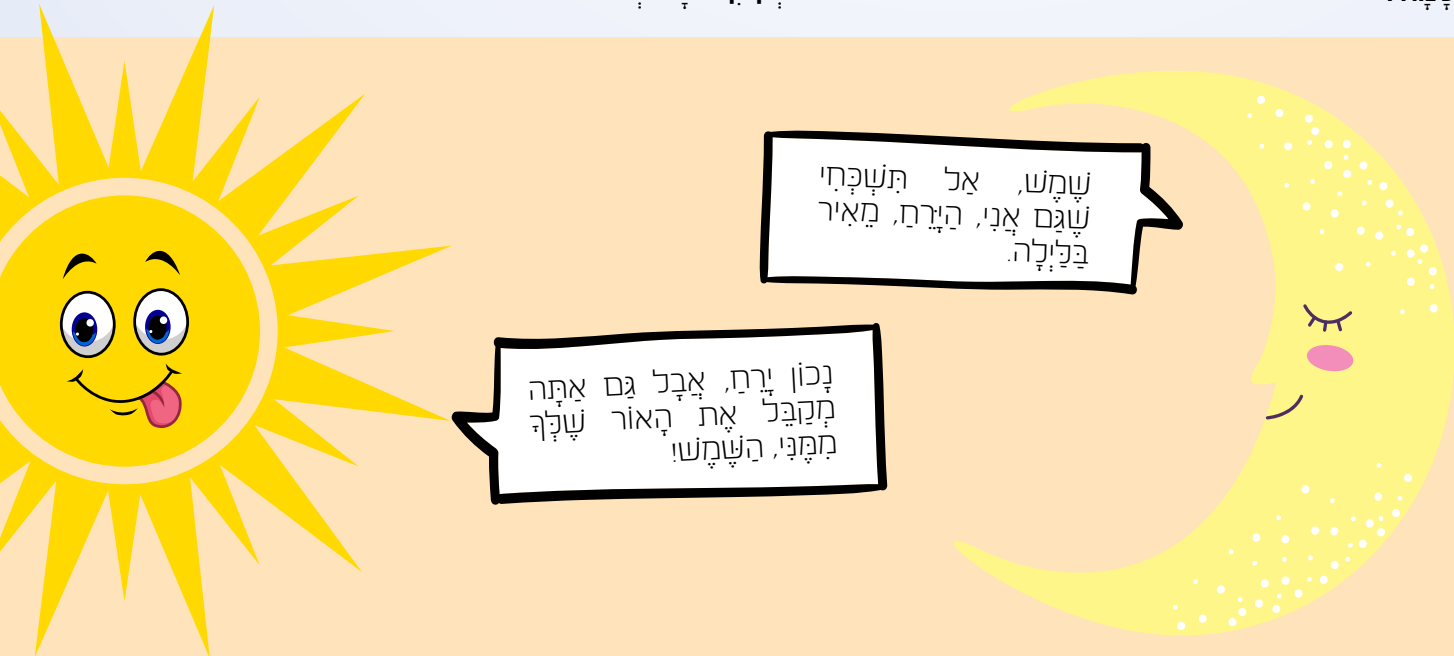
מַה?

הָאוֹת לִי!

חֲחֹחַ... זֶה טוֹב! לִקַּח לִי זֶמֶן לְהִבִּין לָמָּה אַתָּה מִתְכַּנֶּנֶת... בּוֹאִי נִמְשִׁיךְ.

כִּי הַצִּמְחִים שֶׁזִּקְקוּם לָאוֹר לֹא הָיוּ פּוֹרְחִים וּמְלַבְּלִים. וְהַמִּים שֶׁנִּמְצְאוּ בַּיָּמִים וּבַאֲגָמִים וּבִנְחָלִים לֹא הָיוּ מִתְאֲדִים בְּקִיץ וְשָׁבִים בַּחֲרֹף כְּעִנְיָ גֶשֶׁם וְשִׁלְג. הֵם הָיוּ קוֹפְאִים. לֹא הָיוּ לָנוּ מִים לְשִׁתִּיה וּלְרִחְצָה. רַק בַּעֲלֵי הַחַיִּים שֶׁחַיִּים בְּלִילָה וּבִקְרָה הָיוּ שׂוֹרְדִים, כִּי שָׁאֵר בַּעֲלֵי הַחַיִּים הָיוּ קוֹפְאִים מְקַר. וְאֲנִי, בְּנֵי הָאָדָם, לֹא הָיינוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת. כֵּן, לֹלֵא אֹר וְחֹם. הָרִי כָּל הָעֲשִׂיָּה שֶׁלָּנוּ הִיא בְּשַׁעוֹת הַיּוֹם (מִשְׁחָקִים, לְמוּדִים, אֲכִילָה וְשִׁתִּיה וְעוֹד וְעוֹד), וְאֵלּוֹ בְּשַׁעוֹת הַלַּיְלָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁנִים! כַּיּוֹם יֵשׁ לָנוּ חֲשֵׁמֶל, הַמְּסִיעַ לָנוּ לְרִאוֹת הֵיטֵב גַם בַּחֲשֶׁק, אֲבָל בְּתַקּוּפוֹת קְדוּמוֹת יוֹתֵר, כְּשֶׁלֹּא הָיָה חֲשֵׁמֶל, אֹר הַשֶּׁמֶשׁ הָיָה כְּמַעַט מִקּוֹר הָאֹר הַיְחִידִי! עֹכֵשׁוֹ אֲנַחְנוּ מִכִּינִים כַּמָּה הַשֶּׁמֶשׁ חֲשׂוּבָה לָנוּ וְאֲנַחְנוּ זִקְקִים לָהּ מְאֹד.

הַשֶּׁמֶשׁ מַחְמֶמֶת אֶת פְּנֵי כְּדוֹר הָאָרֶץ. בּוֹאוּ נִדְמִין שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ שׂוֹלַחַת אֵלֵינוּ קְרָנִים אֲרוּכוֹת, כְּמוֹ אֲצָבוֹת, וְכָל אֲצָבָה הִיא בְּאֶרֶץ אַחֵר. כֵּן גַם קְרָנֵי הַשֶּׁמֶשׁ: כָּכָל שֶׁהִקְרָן קָצֶרָה יוֹתֵר - כֵּן חֹם יוֹתֵר, וְכָכָל שֶׁהִקְרָן אֲרָכָה יוֹתֵר, כֵּן קָר יוֹתֵר. אִם נִבִּיט עַל צוּרְתוֹ הַעֲגֵלָה שֶׁל כְּדוֹר הָאָרֶץ, נִרְאָה שֶׁהַחֲלָק הָאֲמֻצָּעִי שֶׁל הַכְּדוֹר קְרוֹב יוֹתֵר אֶל הַשֶּׁמֶשׁ וְלָכֵן שֶׁם מוֹאֵר וְחֹם מְאֹד, וְאֵלּוֹ הַקְטָבִים - הַקְטָב הַצָּפוֹנִי וְהַקְטָב הַדְּרוֹמִי - רְחוּקִים מִמֶּנָּה וְלָכֵן שֶׁם חֲשׂוֹךְ וְקָר. יְלָדִים, בּוֹאוּ נִדְמִין - מַה הָיָה קוֹרָה אֵלּוֹ לֹא הָיְתָה לָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ? לֹא הָיָה נִתֵּן לְחַיּוֹת עַל פְּנֵי כְּדוֹר הָאָרֶץ? לָמָּה?

שֶׁמֶשׁ, אֵל תִּשְׁכַּחְתִּי שֶׁגַם אֲנִי, הַיָּרֵחַ, מְאִיר בְּלִילָה.

נָכוֹן יָרֵחַ, אֲבָל גַם אַתָּה מִקְבֵּל אֶת הָאֹר שֶׁלָּךְ מִמֶּנִּי, הַשֶּׁמֶשׁ!

חידת ציורים

עליכם לפענח את המשפט שמאחורי הציורים.
היעזרו ברמזים מתחת לתמונות. בהצלחה!

		
ש=2ט	ד	ל = מ
		
ג, ב, ה	ד	פה
		
	י	ע=ה
		
ב=ה, ו	מ=ש	נ=מ, ל=פ
		
ג=ב	כ=ה, ק	ח=ה, ל

מה קיבלתם?

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית!
לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

כיצד?
כאשר אור השמש נוגע בעור הגוף שלנו, הכבד והכליות מתחילים ליצר
ויטמין D (נדי). ויטמין D חשוב מאד לבניית עצמות הגוף שלנו, חזק
המערכת החסונית ושמירה על בריאות הגוף ממחלות.
חוקרים מצאו שחשיפה לשמש ולחם מונעת את התפשטות נגיף
הקורונה!
החשיפה לאור השמש מיטיבה אתנו ומוסיפה לנו בריאות וכח לקום
בבקר כדי לקיים את מצוות השמו

חוץ מחם ואור,
אני מספקת
לכם גם ויטמינים
חשובים לגוף!

השתכנעתו! יצאתי החוצה,
רציתי ללקט ויטמין די ואת יודעת
מה קבלתי ממך, שמש אחת?

מה? מה?

מכרה אמרת שהקרנים שלך הן כמו
אצבעות? הן נתנו לי מפת שמשי

כי כדי להנות מהויטמינים שאני
שולחת לכם, ילדים, אתם
צריכים להתנהג אתי בחכמה!

בשאר שעות היום, כשהשמש קופחת וחס, היא מזיקה
ויכולה אפילו לשרוף!
בכל מקרה, חשוב מאד תמיד להזהר ולצאת לשמש
בלבוש ארוך, למרח קרם הגנה ולחבש כובע כדי
שהחשיפה לשמש תהיה מבקרת ותועיל לנו.

זהירות מחשיפה מגברת לשמש

חשוב מאד להיות חכמים ולהחשף לשמש בשעות
שבהן היא מועילה לנו: בשעות הבקר המקדמות, כאשר
מתעוררים והולכים בשמחה ללמד, ובשעות אחר
הצהרים הנעימות, כאשר יוצאים למרפסת או לחצר.

חחק... השמש יודעת
להיות מורה!

קחו דף ועט
וסכמו, ילדים, את
כל מה שלמדנו
היום.

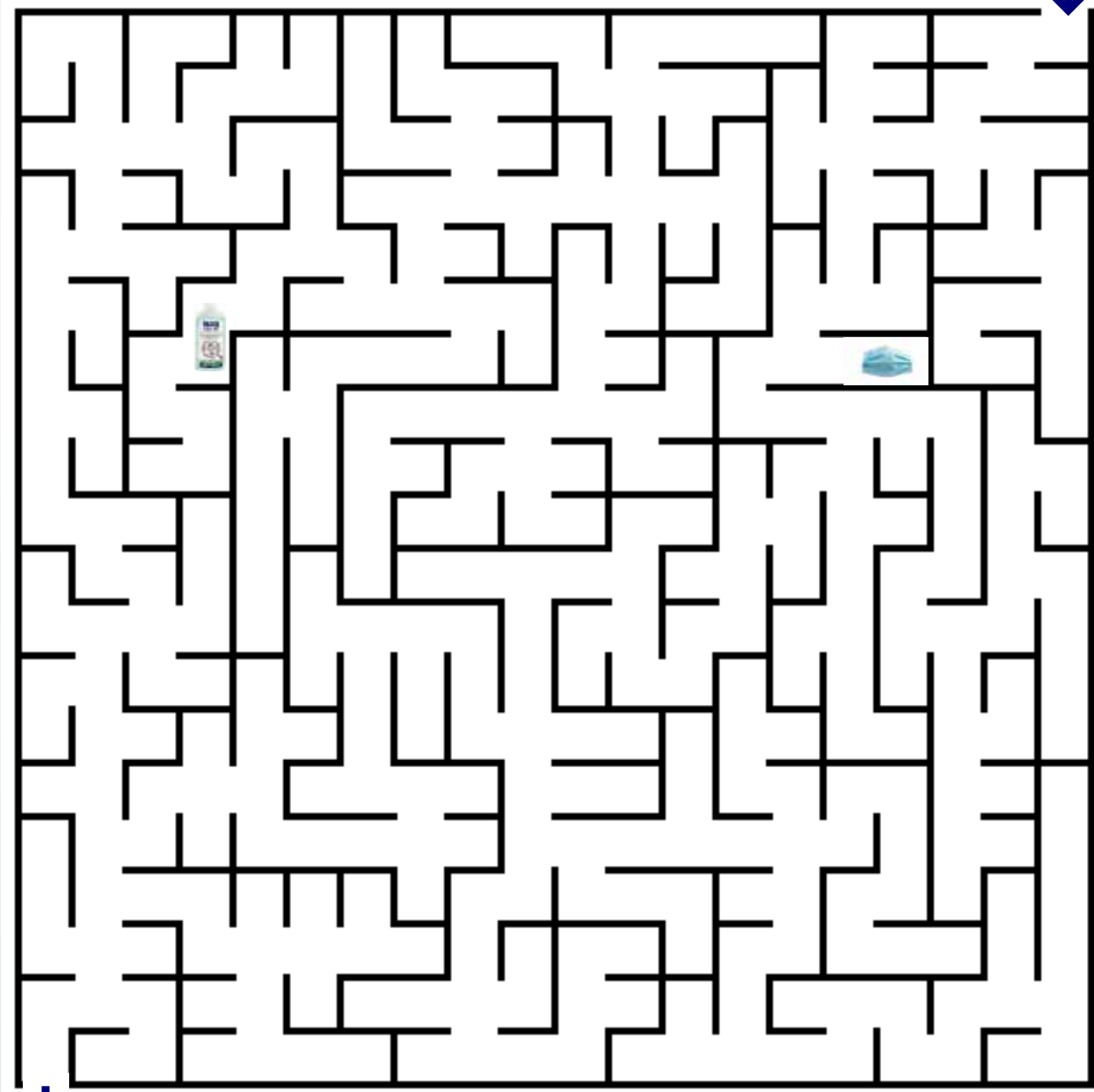
קדימה, אני רושמת, מעתיקו למחברת שלכם!

והכי חשוב -
להודות להשם
על כל חסדיו ועל
כך שברא לנו את
המאורות - הגדול
והקטן - בכלל כל
הברואים!

תודה, גברת שמשי
החכמת אותנו מאוד!

א. השמש חשובה לנו. בלעדיה אי אפשר היה
לחיות על פני כדור הארץ.
ב. מועילה לנו ומספקת לנו ויטמינים חשובים
המסייעים לשמירה על הבריאות שלנו.
ג. יש שעות שבהן טוב להחשף לשמש, ויש
שעות שבהן כדאי לא לצאת לשמש, כי היא
עלולה להזיק.

יוני רוצה להגיע לקופת
חולים, אך בדרך צריך
גם לאסוף את המסכה
והאלכוהול - עזרו לו!

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית!
לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

מדיק כמו קרן לייזר ספור לגיל הרך

אסתי פרנקל

דמעות גדולות נשרו מעיניו של אפרים ונפלו
לְהֵן עַל הָרֶצֶפָה. הוּא כָּל כֶּף חֲכָה לְקִיטָנָה! כָּל
כֶּף הַתְּרַגְשִׁי לְמָה בְּדִינִי עֲכָשִׁיו הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת
בְּבִידוּד??

אָמָּא סִדְרָה לְאֶפְרַיִם חֹדֶר, כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְשׁוּחַת
שֵׁם לְבִדּוֹ וְלֹא יִדְבִּיק אֶת שְׂאָר בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה.
הִיא הִכְנִיסָה לְחֹדֶר מְשֻׁחָקִים מְעֻנָּיִים, מִמְתָּקִים
טְעִימִים וּסְפָרִים מְרֻתְקִים, אָבֵל שׁוּם דְּבָר לֹא
הִצְלִיחַ לְשַׁמֵּחַ אֶת אֶפְרַיִם. הוּא חָשַׁב כָּל הַזְמַן עַל
הַקִּיטָנָה וְהַרְגִּישׁ עֲצוּב מְאֹד...

הַיָּמִים בְּחֹדֶר עֲבָרִי עַל אֶפְרַיִם בְּעֶצֶב גָּדוֹל.
בְּבִקְרָה הָיָה מְצִיץ מִהַחֲלוֹן וְרוֹאָה אֶת הַיְלָדִים עִם
תִּיקִים עַל הַגֵּב הוֹלְכִים לְקִיטָנָה, אַחֵר כֶּף הוּא
הָיָה יוֹשֵׁב וּמְדַמֵּן מָה הֵם עוֹשִׂים בְּקִיטָנָה וְאַחֵר
הַצְהָרִים הַתְּחִיל לְחַשֵּׁב מָה יִהְיֶה מָחָר...
"לְמָה בְּדִינִי אֲנִי?" עוֹבְרוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּרָאשׁוֹ.
"וְלָמָּה דְּוָקָא עֲכָשִׁיו, כְּשִׁישׁ קִיטָנָה, אֲנִי צָרִיף
לְשִׁבֶּת בְּבִידוּד??"

אַחֲרֵי שְׁבֻעִים, בְּדִינִי כְּשֶׁהָיָה צָרִיף אֶפְרַיִם
לְצֵאת מִהַבִּידוּד, קָרָה מִשְׁוֹה־מֵאֵד מֵאֵד מְשֻׁמֵּחַ -
נוֹלַד לָהֶם תִּינוּק קָטָן וְחֻמָּד!

כְּשִׁנְצָא אֶפְרַיִם עִם אָבָא וְהַמִּשְׁפָּחָה לְכוּן בֵּית
הַחוּלִים לְרֵאוֹת אֶת הַתִּינוּק הַקָּטָן, הָרְגִישׁ
בְּלִבּוֹ נִקְדָּה אֲדָמָה זוֹהֶרֶת, כְּמוֹ קֶרֶן
לֵיזָר שֶׁנִּכְנְסֶת פְּנִימָה לְחוּף הַלֵּב
וּמְמַלְאָה אוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה וְהוֹדָיָה.
הוּא חָשׂ שֶׁה' מְלֵאָה אוֹתוֹ, מִמֶּשׁ
בְּהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית.

"וְאִם הָיִיתִי עֲכָשִׁיו בְּבִידוּד", חָשַׁב
לְעֵצְמוֹ, "מָה הָיִיתִי עוֹשֶׂה כְּשֶׁכָּל
הַמִּשְׁפָּחָה הָיְתָה זוֹכָה לְרֵאוֹת אֶת
הַתִּינוּק וְרַק אֲנִי לֹא אֵיף הָיִיתִי
מְרַגֵּשׁ?" פְּתָאוּם הַפֶּסֶד
הַקִּיטָנָה לֹא הָיָה נִרְאָה לוֹ
נוֹרָא כָּל כֶּף, יֵשׁ דְּבָרִים
קָשִׁים יוֹתֵר וְאוֹתָם הִ'
לֹא רָצָה שְׂיַחְוֶה.

"תוֹדָה הִז' לְחַשׁ
אֶפְרַיִם. הוּא הָיָה
כָּל כֶּף מְאֻשָּׁר!"

"אָמָּא!" מִיד כְּשֶׁנִּכְנַס הַבֵּיתָה, רָאוּ אֶת
הַהִתְרַגְשׁוֹת עַל הַפָּנִים שֶׁל אֶפְרַיִם: "הַמְלִמָּד אָמָּר
שֶׁתִּהְיֶה לְנוֹ קִיטָנָה בְּחִיידָר!"
"אֵיזָה יִפְיוֹ" הַתְּרַגְשָׁה אָמָּא יַחַד אִתּוֹ, "וּמָה יִהְיֶה
בְּקִיטָנָה?"

"תִּכְנִיּוֹת, חִידוּנִים, פְּרָסִים וְעוֹד הִרְבֵּה דְּבָרִים!"
דִּבֶּר בְּעֵינָיו נוֹצָצוֹת.
"וּמִתִּי זֶה מִתְחִיל?"
"כְּבָר בְּשֻׁבֵּעַ הַבָּא!" חִיידָר גָּדוֹל הָיָה עַל פָּנָיו.

♦♦♦

בְּדִינִי בְּבִקְרָה שֶׁל הַקִּיטָנָה צִלְצַל הַטֶּלֶפּוֹן וּמִישָׁהוּ
זָר בִּקֵּשׁ אֶת אָמָּא. אָמָּא הִקְשִׁיבָה דְּקוֹת אַחֲדוֹת
וְלֹאֲחֵר מִכֵּן נִתְקָה וְקָרָאָה לְאֶפְרַיִם.
"אֶפְרַיִם חֻמָּד!" פָּתְחָה אֵלָיו אָמָּא רַפּוֹת, "עֲכָשִׁיו
הַתְּקַשְׁרוּ אֵלַי מִמְשֻׁרֵד הַבְּרִיאוֹת".
"מִמְשֻׁרֵד הַבְּרִיאוֹת?" הַתְּפַלֵּא אֶפְרַיִם, "מָה הֵם
רְצוּ מִמֶּךָ?"

"הֵם סִפְרוּ לִי שְׂשֻׁמְאֵל, הַשֶּׁכֶן שֶׁלֵּנוּ, נִדְבֵק
בְּקוֹרוֹנָה", אָמְרָה אָמָּא.
"בְּאַמְתָּה אֵיף זֶה יִכּוֹל לְהִיּוֹת? שְׁלֹשׁ שְׁחֻקָּנוּ
יַחַד!" הִשְׁיב מִיד.

"בְּדִינִי בְּגִלָּל זֶה הֵם הַתְּקַשְׁרוּ אֵלָינוּ"
הַמִּשְׁכָּה אָמָּא, "בְּגִלָּל שְׂשֻׁחָתָם
יַחַד אִתָּה צָרִיף לְהִכְנֵס לְבִידוּד".
"בִּידוּד?" פָּתַח אֶפְרַיִם עֵינָיו
גְּדוֹלוֹת גְּדוֹלוֹת.

"כֵּן, בִּידוּד",
הַתְּחִילָה אָמָּא
לְהַסְבִּיר. "מִי
שֶׁנִּפְגַּשׁ עִם חוֹלָה,
צָרִיף מִיד לְהִכְנֵס
לְבִידוּד".

"וְאֵיךְ לֹא אֵלָי לְקִיטָנָה??"
שָׁאֵל וְעִינָיו הִחֲלוּ לְהִתְמַלֵּא
בְּדִמְעוֹת.

"לְצַעֲרִי לֹא אֵין
אֶפְשָׁרוֹת", הִשְׁיבָה
אָמָּא, "מִי
שֶׁבִּידוּד לֹא יִכּוֹל
לְצֵאת לְשׁוּם
מְקוֹם".

הפופיטים שומרים על הניקיון

עזרו לחבורת הגמדים החביבה ללמוד כיצד לשמור על הבריאות והניקיון
← גזרו את בלוני הקומיקס. חשבו מה כל גמד אומר והדביקו אותם לגמדים.
← מצאו 11 תפוזים שנעלמו בציור.

אנחנו שוטפים את הפנים והידיים אבל בואו לא נשכח: שומרים מרחק של שני מטרים זה מזה! כשאנו מקבלים חבילות או משלוחים, אותם אנחנו לא מעבירים מיד ליד אלא מניחים על השולחן או הרצפה ורק אז לוקחים.

צריך להיכנס הביתה, שם הכי טוב. נשחק בפאזל ואולי נקרא סיפור.

אני שוטף היטב את הידיים בסבון ומים, סופר עד 20 ורק אז מסיר את הסבון בעזרת מים.

אני מחזק את הגוף שלי כשאני אוכל אוכל מזין ובריא. אני משתדל גם לאכול פירות והרבה ירקות.

לאימא נעזור בשמחה עם האחים הקטנים נשחק יחד במשחק קופסה ואולי גם סיפור להם נקרא.

בסבון אשפוף היטב את הידיים גם בגב כף היד מסביב ובין האצבעות, וכמובן לא אשכח גם בציפורניים לנקות.

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית! לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

שומרים על כללי הבריאות גם בגינה

הביטו בילדים - מי לדעתכם שומר על כללי הבריאות?

כתבו בשלט אילו 3 כללי בריאות חשוב להקפיד לשמור. 1. איזה זוג נעליים שייך לכל ילד?

2. מי התחדש בנעליים חדשות?

3. המתנפח עלול לקרוס. מצאו את הבעיה.

4. למי שייכים המשקפיים?

5. למה כועס הילד?

6. מי לבש אחד מבגדיו הפוך?

7. מהיכן הובאו המים למתקן המתנפח?

8. מי עוד עלול לפוצץ את המתנפח?

9. מי אחראי על איסוף התשלום על המתנפח?

10. מי הגיע עם הקורקינט?

11. מי מהילדים היה בוודאות בשני המתנפחים?

12. הילד הבלונדיני שקופץ הכי גבוה - מצאו את נעליו וגלו היכן הוא היה.

13. מצאו 6 כדורי גלידה.

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית! לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

לומדים לצייר

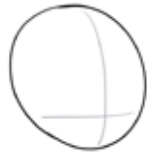
עם צורה עגולה

אפיון דמויות
נסו לתת לדמויות שלכם אופי וסגנון, כך שכל מי שיביט בה יכול בקלות לזהות את תכונותיה, כגון - דמות שמחה ונמרצת, דמות כעוסה, ערמומית ועוד.

1

נתחיל בציור בסיס ראש הילד.

2

נצייר עיניים, פה, אף, גבות ואוזן.

3

נשלים את תווי הפנים ונסמן את תחילת הכובע.

4

נצייר את הלחי והצוואר ונסיים עם הכובע.

5

נצייר את השיער.

6

כעת נעבור לגוף.

7

נצייר את הזרועות וכפות הידיים.

8

נשלים את אצבעות הידיים ונצייר קרסוליים.

9

נשלים את הפרטים האחרונים בבגדים.

10

נעבור לציור ארמון החול.

11

נצייר 3 קומות.

12

נשלים את הפרטים לארמון החול המושלם, וסיימנו.

13

נמחק את הקווים הכתומים - אלו קווי הבסיס המיותרים בציור.

פתרתם? זכיתם!

התקשרו ל"ונשמרתם" והשאירו הודעה - ואולי תזכו בהגרלה היומית!
לא הצלחתם לפתור, התקשרו לקו ותקבלו רמז שיקדם אתכם לפתרון

יצאתם לבין-הזמנים? הקורונה לא!

לכח

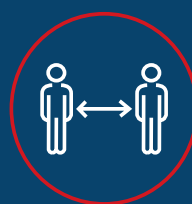
הסכנה להדבק אורבת בכל פינה; בתחבורה הציבורית, במכולת, בבית-הכנסת, עם החברותא, וגם ביציאה למסלול עם החברים מהשיעור. כדי לשמור עלינו ועל כל בני המשפחה שבבית, גם בבין-הזמנים חייבים להקפיד על ההנחיות ולקטוע את שרשרת ההדבקה.

נמנעים
מהתקהלויות

מקפידים
על היגיינה

שומרים מרחק
2 מטר

חובשים
מסיכה

בכל מקרה של חום ו/או תסמינים יש ליצור קשר עם רופא המשפחה